

Департамент культури, туризму, національностей та релігій
Запорізької обласної державної адміністрації
Комунальний заклад "Запорізька обласна бібліотека
для дітей "Юний читач" Запорізької обласної ради

"Я вірю, з колін Україна зведеться".

До 80-річчя від дня народження українського
письменника, журналіста, уродженця Запо-
різької області
Анатолія Рекубрацького

Методичні рекомендації

Запоріжжя
2025

"Я вірю, з колін Україна зведеться". До 80-річчя від дня народження українського письменника, журналіста, уродженця Запорізької області Анатолія Рекубрацького. / Методичні рекомендації / укладач М. В. Сотник; Запорізька обласна бібліотека для дітей "Юний читач". – Запоріжжя, 2026. – 16 с.

Методичні рекомендації «Я вірю, з колін Україна зведеться» підготовлено до 80-річчя від дня народження українського письменника, журналіста, уродженця Запорізької області Анатолія Рекубрацького. Видання має на меті допомогти працівникам бібліотек для дітей у підготовці та проведенні інформаційно-просвітницьких і літературних заходів, присвячених життю й творчості письменника.

До рекомендацій увійшли коротка біографічна довідка про Анатолія Рекубрацького, сценарні розробки заходів для різних вікових категорій читачів, творчі завдання, інтерактивні форми роботи, орієнтовні запитання для обговорення та методичні поради щодо популяризації творчої спадщини автора.

Матеріали видання сприятимуть формуванню в дітей та підлітків інтересу до творчості письменників рідного краю, вихованню любові до України, розвитку читацької культури, творчого мислення та усвідомленню цінності художнього слова.

Укладач	Марина СОТНИК
Редагування	Людмила ВЕСЕЛОВА
Комп'ютерна верстка	Марина СОТНИК
Відповідальний за випуск	Олена ЛІТВАК

Ювілей письменника – це гарна нагода не лише згадати його творчий шлях, а й поговорити з дітьми та підлітками про цінності, які формують особистість: любов до рідної землі, відповідальність за слово, віру в Україну та її майбутнє.

Постать Анатолія Рекубрацького – українського письменника і журналіста, уродженця Запорізького краю – є прикладом служіння словом, чесної громадянської позиції та глибокого зв'язку з рідною землею. У своїй творчій та публіцистичній діяльності він послідовно відстоював національні цінності, українську мову, історичну пам'ять і духовну стійкість народу.

Твори письменника пройняті щирою любов'ю до України, роздумами про долю людини й держави, відповідальністю митця за сказане слово. Як журналіст, Анатолій Рекубрацький працював з актуальними суспільними темами, прагнучи донести правду, підтримати національну свідомість і віру в майбутнє України.

Методичні рекомендації покликані допомогти бібліотекарям, що працюють з дитячою аудиторією у підготовці та проведенні заходів, присвячених ювілею письменника, з урахуванням вікових особливостей читачів і сучасних форматів бібліотечної роботи.

Приклади заходів для дітей та підлітків

Літературна година-розмова «Я вірю, з колін Україна зведеться»

Вікова категорія: 12–15 років

Форма: літературна година з елементами обговорення

Мета: ознайомити учасників із постаттю Анатолія Рекубрацького; розкрити значення слова в житті людини й суспільства; формувати патріотичні цінності та вміння висловлювати власну думку.

Обладнання: портрет письменника; книжкова виставка (твори автора, краєзнавча література); цитати з творів (оформлені на картках або слайдах).

Хід заходу:

1. Вступне слово бібліотекаря: Сьогодні ми зібралися, щоб поговорити про людину, для якої слово було не просто професією, а справжнім служінням. Про письменника і журналіста, який умів говорити чесно, щиро й відповідально – Анатолія Рекубрацького. Його слова звучать як віра й надія, як звернення до кожного з нас. Недарма назвою нашої зустрічі стали рядки: **«Я вірю, з колін Україна зведеться»**. У цих словах – переконання, сила духу й глибока любов до своєї держави.

Сьогодні ми спробуємо дізнатися більше про життєвий і творчий шлях письменника, відчувати силу його слова та замислитися над тим, яку роль слово відіграє в нашому житті. Адже іноді саме слово може підтримати, надихнути, допомогти зро-

бити правильний вибір. Запрошую вас до розмови – щирої, відкритої й уважної одне до одного.

2. Біографічна розповідь: Коли ми говоримо про письменників, часто уявляємо людину з книжкою в руках. Але письменник – це не лише той, хто пише тексти. Це людина, яка вміє бачити глибше, відчувати гостріше і брати відповідальність за кожне слово. Саме таким був Анатолій Рекубрацький – український письменник і журналіст, уродженець Запорізької області.

Запорізький край став для нього не просто місцем народження, а справжнім джерелом сили й натхнення. Наш край – це земля з непростю історією, сильним характером і глибокими традиціями. Саме тут формується особливе відчуття свободи, гідності й відповідальності – риси, які згодом чітко проявилися у творчості письменника.

Анатолій Рекубрацький обрав шлях слова. Він працював як журналіст, уважно спостерігаючи за подіями навколо, за людьми, за їхніми вчинками й переживаннями. Журналістика навчила його головного – говорити правду, навіть коли вона не проста, і не бути байдужим до того, що відбувається в суспільстві.

Паралельно з журналістською діяльністю він займався літературною творчістю. У своїх текстах письменник розмірковував про людину і державу, про відповідальність кожного за майбутнє країни, про силу духу й віру. Його слово не було випадковим – воно завжди мало зміст і внутрішню позицію.

Особливе місце у творчості Анатолія Рекубрацького займала тема України. Для нього це була не абстрактна ідея, а жива країна з болем, випробуваннями й надіями. Він писав про Україну чесно, без прикрас, але з глибокою вірою. Саме тому рядки «Я вірю, з колін Україна зведеться» стали своєрідним підсумком формування його світогляду.

Ці слова – не просто оптимістичний вислів. У них – переконання людини, яка бачила складні сторінки історії, знала ціну помилок, але не втрачала надії. Для письменника віра була не пасивним очікуванням, а внутрішньою силою, яка допомагає діяти, не здаватися і говорити правду.

У своїх публіцистичних і художніх текстах Анатолій Рекубрацький звертався до читача як до співрозмовника. Він не нав'язував готових відповідей, а пропонував замислитися над тим, хто ми є, якою бачимо свою країну, яку роль у цьому відіграє кожен із нас.

Його творчість важлива й сьогодні, адже питання, які він порушував, залишаються актуальними. Це питання вибору, відповідальності, людської гідності та сили слова. Саме тому знайомство з його доробком – це не лише розмова про минуле, а й про наше сьогодення.

Для вас, підлітків, постать Анатолія Рекубрацького може стати прикладом того, що слово має значення. Те, як ми говоримо, пишемо, висловлюємо свої думки,

формує не лише нашу особистість, а й простір навколо нас. Письменник своїм життям довів: навіть у складні часи можна залишатися вірним своїм переконанням і не зраджувати правді.

Варто пам'ятати: література – це не лише тексти на папері. Це спосіб мислення, спосіб говорити зі світом і відповідати за сказане. Саме таким шляхом ішов Анатолій Рекубрацький – людина, для якої слово було справою честі й віри в Україну.

3. Читання та обговорення (бібліотекар зачитує короткі уривки або цитати з творів письменника)

Уривок із вірша «Надія»

Віриться, що інша буде днина,
Думаймо ж усі разом про те,
Що із ними й наша Україна
Все ж таки
колись
та розцвіте!

Ці рядки передають образ молодості, очікувань і віри в краще майбутнє, що добре корелює з темою зустрічі про силу слова й надію.

Обговорення:

- Що означає для вас слово *надія*?
- Чому автор пов'язує надію з майбутнім України?

Уривок із вірша «Ми діти вам завжди»

А нам хай буде так,
Як в пам'яті зосталось,
Де ви іще такі
Струнки і молоді,
І як би ми на вас
Доросло не дивились,
Ви – наші вчителі.
Ми – діти вам завжди.
До школи йдуть стежки
Від кожного подвір'я,
А спогади сюди
Летять з усіх – усюд.
Нехай пливуть літа,
Та все міцніше віра:
Все краще у собі
Придбав я тільки тут.

Цей текст говорить про пам'ять, спогади, рідні місця та важливість зберігати зв'язок із домом.

Обговорення:

- Як згадані вірші про дорогу додому пов'язані з тим, що нас формує як особистість?
- Що означає «діти завжди» – у переносному сенсі?

Уривок із вірша «На своїй землі»

Я сам зорав це поле і засіяв.
Мої сліди іще не вичахли в росі.
Це власна праця на околі зеленіє.
Це почуттів моїх земний, зелений спів.

Це просто так не можна, мабуть, зрозуміти,
як пломенить тобою зрощена краса.
Заради цього таки варто жити на світі.
Це твій політ. Це твоя злітна полоса.

Цей фрагмент розкриває любов до рідної землі, самозростання і працю над собою та навколишнім світом.

Обговорення:

- Як автор описує свою землю? Чому це важливо?
- Чи можуть слова про природу бути також словами про людину або країну?

Вірш «Ці поїзди»

Ці поїзди,
Що нас везли від дому,
Оці прекрасні й кляті поїзди.
І день, і ніч вони не знають втоми.
То приїзди, то знову від'їзди.

Усе життя моє у слові – “треба”!
Я їздив, плив, літав і йшов ізнов.
Я встигнув скрізь.
Та все таки до тебе
Комиш-Зорянський поїзд не прийшов.

Образ подорожей і доріг життя як метафора для руху, зміни та спогадів.

Обговорення:

- Як поїзди можуть символізувати життєвий шлях?
- Чому автор говорить про все життя у слові “треба”?

Загальні питання для обговорення:

- Чому письменники часто говорять про долю України?
- Яке слово можна назвати відповідальним?
- Чи може література впливати на життя людей?

4. Підсумок: Сьогодні ми ще раз переконалися, що творчість Анатолія Рекубрацького не належить лише минулому. Його слово залишається актуальним і сьогодні, адже говорить про те, що важливе завжди: про відповідальність людини за свої вчинки й думки, про гідність, про віру в Україну та її майбутнє.

Тексти письменника змушують замислитися, допомагають краще зрозуміти себе і світ навколо, вчать не бути байдужими. Саме така література формує внутрішній стрижень і вміння мислити самостійно.

Запрошуємо вас продовжити знайомство з творчістю Анатолія Рекубрацького у нашій бібліотеці. Його книги чекають на вдумливого читача – того, хто готовий слухати слово, яке підтримує, надихає і допомагає вірити.

Красзнавчий літературний калейдоскоп «Запорізьке коріння письменника»

Вікова категорія: 9–12 років

Форма: пізнавально-ігровий захід

Мета: озширити знання дітей про письменників рідного краю; виховувати любов до малої батьківщини; розвивати уяву та мовлення.

Обладнання: карта Запорізької області; ілюстрації, фото краєвидів; папір, олівці або фломастери.

Хід заходу:

1. Знайомство: Сьогодні ми зібралися, щоб поговорити про наш рідний край – Запоріжжя, і про людину, яка дуже любила цю землю та присвятила їй своє слово.

Наш захід має назву «Запорізьке коріння письменника», і сьогодні ви дізнаєтеся, як рідний край може вплинути на долю людини та надихнути її на творчість.

Кожен із нас має місце, яке називає домом: це може бути вулиця, місто, село, школа або навіть улюблений куточок біля річки чи в парку. Саме з таких місць починається любов до Батьківщини. Так само і для письменника Анатолія Рекубрацького його рідний Запорізький край став джерелом сили, пам'яті й натхнення.

Сьогодні ми познайомимося з його життям і дізнаємося, як Запорізька земля допомогла йому стати письменником, а також спробуємо уявити, чим надихає наш край кожного з нас.

2. Розповідь бібліотекаря про життя Анатолія Рекубрацького: Анатолій Рекубрацький народився 21 листопада 1945 року на Запоріжжі, в с. Зеленопілля, на той

час Розівського району (нині це Пологівський район) – у краї широких степів, великої річки Дніпра та славної козацької історії. З дитинства він ріс серед людей, які любили свою землю і шанували працю. Саме тут він навчився помічати красу природи, слухати розповіді старших і цінувати рідне слово.

Дитячі і шкільні літа майбутнього письменника пройшли у селищі Комиш-Зоря. Писати й друкуватись він почав з дитинства. Перший вірш опублікував п'ятикласником у дитячій республіканській газеті «Зірка», єдиній на той час дитячій українській газеті. Щедро друкувала перші спроби юного поета й районна газета. А перша його публікація в літературному виданні з'явилась у 1954 році, це був журнал «Дніпро». Ще у шкільному віці його творчість помітили вже на той час відомі запорізькі письменники Петро Ребро та Микола Лиходід і схвально відгукнулись про юного автора в газетах «Запорізька правда» та «Комсомолец Запоріжжя».

У школі Анатолій любив читати книги й уважно слухати історії про свій край. Йому було цікаво дізнаватися, як жили люди раніше, які події відбувалися на Запорізькій землі, чим славиться Україна. Згодом це захоплення переросло у бажання самому розповідати про світ за допомогою слова.

Після закінчення Комиш-Зорянської середньої школи Анатолій Рекубрацький вступив на українське відділення філологічного факультету Запорізького державного педагогічного інституту. Хлопець свідомо обрав професію журналіста й письменника, адже журналіст – це людина, яка спостерігає за життям і розповідає про нього іншим, а письменник створює історії, в яких можна побачити людські почуття, мрії та переживання.

У 1975 році побачила світ перша збірка Анатолія Рекубрацького «Сурми», яку високо оцінила майже вся українська літературна спільнота. Того ж року він був прийнятий до лав Спілки письменників України.

Анатолій Рекубрацький – автор збірок поезій «Сурми», «Люди моєї пам'яті», «Поверни мені той листопад», «Наснисть мені», збірки оповідань «Не судилося», фантастичної повісті «Феєрверк», а також гумористичної – «Апельсин з дірками».

Двотомне видання творів письменника було найбільш повним, але не вичерпним. У 2004 році вийшов перший том творів Анатолія Захаровича – це була поетична збірка «Не догорить свіча по Україні». Через два роки, у 2006-му, виходить другий том – «Боли мені, Вкраїнонько, боли... Твори, вибрані майстрами». Це була перша збірка його прозових творів.

Анатолій Захарович завжди був активним у громадському та літературному житті області. Свій поетичний талант він вміло використовував в активній громадянській позиції. На зорі становлення незалежної України його публіцистичні статті значно вплинули на результати грудневого референдуму 1991 року в Запорізькій області, зокрема серед сільського населення.

Мабуть не випадково в житті Анатолія Рекубрацького, стала зустріч із відомим запорізьким композитором Анатолієм Сердюком. Натхненний творчістю поета, ком-

позитор почав активно співпрацювати з ним. Результатом спільної праці стали пісні присвячені рідному Запоріжжю, історії запорізької землі, козацтву, та й просто ліричні композиції: «Запоріжжя моє кохане», «Козацькі заручини», «Неподільна булава», «Твоє фото», «Вальс вічності», «Наснись мені...» та ін.

Пісенна творчість поета доволі різноманітна. Це і ліричні, і патріотичні, і гумористичні пісні. Але найзнаковішою піснею слід вважати «Неподільну булаву» (1993 р.), яку виконував автор музики Анатолій Сердюк. Згодом її взяли до репертуару і народні, і професійні колективи. Крім того, саме ця пісня довгий час звучала у Верховній Раді України, а під час Помаранчевої революції вона звучала на майдані Незалежності, її по кілька разів на день передавало українське радіо, транслювало телебачення.

У своїх творах Анатолій Рекубрацький часто згадував рідний край, Україну, людей праці, силу характеру та віру в майбутнє. Для нього Запорізька земля була не просто місцем на карті, а частиною серця. Він вірив, що людина, яка пам'ятає своє коріння, стає сильнішою і впевненішою в собі. Його відомі слова **«Я вірю, з колін Україна зведеться»** говорять про надію, силу духу і любов до Батьківщини. Письменник вважав, що кожна людина може зробити свій край кращим – добрим словом, чесною працею, повагою до рідної землі.

Анатолій Захарович Рекубрацький помер 7 жовтня 2011 року, проте його творчість і досі нагадує нам: щоб любити свою країну, потрібно знати її, пам'ятати своє коріння і берегти те, що нам дороге. А книжки допомагають краще зрозуміти свій край і людей, які в ньому живуть.

3. Інтерактивна частина

Гра «Слова про мій край»

Дітям пропонуються слова-основи:

«Запоріжжя», «Україна», «рідний дім».

Завдання: підібрати якомога більше прикметників і образних слів: *теплий, сильний, вільний, красивий, рідний, щирий, сонячний, степовий* тощо.

Варіант ускладнення: поділити дітей на групи:

1 група – «Запоріжжя»

2 група – «Україна»

3 група – «Рідний дім»

Потім кожна група зачитує свій «словесний букет».

Міні-гра «Відгадай край»

Бібліотекар читає короткі описи:

- «Край, де є велика річка і острів Хортиця»

- «Край степів і сильних людей»
- «Край металургів і хліборобів»
- «Край козацької слави»

Діти відгадують: «Запорізький край» та аргументують свої відповіді.

4. Творче завдання

Дітям пропонується обрати форму:

- намалювати малюнок про рідний край;
- написати міні-твір про рідний край.

Орієнтовні підказки:

- Що я люблю у своєму краї?
- Яке місце для мене особливе?
- Яким я бачу свій край у майбутньому?

5. Підсумок

Обговорення робіт, підкреслення унікальності кожної думки. Кілька дітей (за бажанням) презентують свої роботи.

Бібліотекар підкреслює:

- кожен бачить край по-своєму;
- любов до малої батьківщини починається з простих речей;
- саме так формується бажання пізнавати свій край і через книжки також.

Завершальна думка:

Як і Анатолій Рекубрацький, кожен із нас несе у серці свою землю. І саме вона може надихнути на слово, мрію і творчість.

Творча майстерня «Слово, яке підтримує»

Вікова категорія: 13–16 років

Форма: творча майстерня

Мета: розвивати творче мислення й мовну культуру; навчити висловлювати почуття через слово; показати силу слова як підтримки.

Обладнання: картки з цитатами письменника; зошити або аркуші; ручки.

Хід заходу:

1. Вступне слово бібліотекаря

Сьогодні ми зібралися на творчу зустріч, яка має дуже особливу тему – «Слово, яке підтримує».

У житті кожної людини бувають моменти, коли важко, тривожно або сумно. І тоді іноді достатньо одного вчасно сказаного слова, щоб стало легше.

Письменники добре розуміють силу слова. Анатолій Рекубрацький вірив, що слово може не лише розповідати, а й лікувати, піднімати зневірених і давати надію.

Сьогодні ми спробуємо не просто читати його думки, а створити власні слова підтримки – для себе, для інших і для України.

2. Налаштування на творчість

Бесіда «Коли слово рятує»

Запитання для учасників:

- Чи було у вашому житті так, що чийсь слова вас підтримали?
- Які це були слова: короткі чи довгі?
- Чому іноді важливіше слово, ніж порада?

Висновок бібліотекаря: Слова можуть бути як місточок між людьми – через них ми передаємо турботу, віру й надію.

3. Знайомство з цитатами

Бібліотекар пропонує картки з цитатами / висловлюваннями за мотивами творчості поета (або зачитує їх вголос).

Приклади висловлювань (можна оформити на картках):

- «Слово має силу тоді, коли в ньому є правда і віра».
- «Надія починається там, де людина не мовчить».
- «Любов до України – це не гучні слова, а щоденна відповідальність».
- «Людина тримається не лише на хлібі, а й на слові».
- «Навіть коротке слово може зігріти більше, ніж мовчання».

Обговорення:

- Яка цитата вам найбільше відгукнулася?
- Про що вона – про людину чи про країну?
- Яке слово у цій цитаті найважливіше?

4. Творче письмо

Учасникам пропонується обрати один формат:

✓ Лист Україні

Підказки:

- Що ти хочеш сказати Україні сьогодні?
- За що подякувати?
- У що ти віриш?

✓ **Міні-есе «Слово, яке дає надію»**

Питання-орієнтири:

- Яке слово для тебе є словом підтримки?
- Кому ти хотів би його сказати?
- Чому воно важливе?

✓ **Власний вірш або роздум**

Теми:

- про надію
- про силу слова
- про віру в майбутнє
- про людину й країну

Під час роботи звучить тиха музика (за бажанням).

Бібліотекар підтримує: Пишіть так, як відчуваєте. Тут немає правильних і неправильних слів.

5. Презентація робіт

Добровільне зачитування текстів, підтримка та доброзичливі відгуки.

Правила:

- не критикуємо;
- дякуємо за сміливість;
- можемо сказати:
 - ✓ «Мені відгукнулося...»
 - ✓ «Це було щиро...»

6. Підсумкове слово бібліотекаря

Сьогодні ми переконалися, що слово – це не просто частина мови.

Слово може бути: підтримкою, вірою, світлом у складний момент.

Анатолій Рекубрацький вірив у силу слова і в силу людини. Його творчість нагадує нам:

- коли важко – не мовчи,
- коли боляче – говори,
- коли страшно – пиши.

Нехай кожен із вас винесе із цієї зустрічі своє слово – те, яке допоможе вам і тим, хто поруч.

І нехай у нашій бібліотеці завжди будуть книжки, у яких живуть слова, що підтримують.

За бажанням можна додати:

- виставку «Слова, що тримають» (книги про надію, Україну, силу людини);
- стенд «Наші слова підтримки» (фрази учасників);
- фото або відеофрагмент із читанням робіт.

Картки з цитатами / висловлюваннями за мотивами творчості поета

Уривок із вірша «Надія»

Віриться, що інша буде днина,
Думаймо ж усі разом про те,
Що із ними й наша Україна
Все ж таки
колись
та розцвіте!

Уривок із вірша «Ми діти вам завжди»

А нам хай буде так, Як в пам'яті зосталось, Де ви іще такі Струнки і молоді, І як би ми на вас Доросло не дивились, Ви – наші вчителі. Ми – діти вам завжди.	До школи йдуть стежки Від кожного подвір'я, А спогади сюди Летять з усіх – усюд. Нехай пливуть літа, Та все міцніше віра: Все краще у собі Придбав я тільки тут.
---	---

Вірш «Ці поїзди»

Ці поїзди,
Що нас везли від дому,
Оці прекрасні й кляті поїзди.
І день, і ніч вони не знають втоми.
То приїзди, то знову від'їзди.

Усе життя моє у слові – “треба”!
Я їздив, плив, літав і йшов ізнов.
Я встигнув скрізь.
Та все таки до тебе
Комиш-Зорянський поїзд не прийшов.

Уривок із вірша «На своїй землі»

Я сам зорав це поле і засіяв.
Мої сліди іще не вичахли в росі.
Це власна праця на околі зеленіє.
Це почуттів моїх земний, зелений спів.

Це просто так не можна, мабуть, зрозуміти,
як пломенить тобою зрослена краса.
Заради цього таки варто жити на світі.
Це твій політ. Це твоя злітна полоса.

“ Слово має силу тоді,
коли в ньому
є правда і віра ”

“ Надія починається там,
де людина не мовчить ”

“ Любов до України –
це не гучні слова,
а щоденна
відповідальність ”

“ Людина тримається
не лише на хлібі,
а й на слові ”

“ Навіть коротке слово
може зігріти більше,
ніж мовчання ”

Бібліографія

Окремі видання творів письменника

Не догорить свіча по Україні: Твори, вибрані майстрами : В 2 т. Т.1: Поезії. – Запоріжжя : Дніпров. металург, 2004. – 316 с.

Боли мені, Вкраїнонько, боли... Твори, вибрані майстрами : В 2 т. Т.2 : Проза. – Запоріжжя : Дніпров. металург, 2005. – 428 с.

Апельсини з дірками : (Памфлети, гуморески, анонімки, пасквілі, доноси, оди, епіграми і прочая...). – Запоріжжя : Хортиця, 2000. – 95 с.

Фейєрверк : Фантастична повість . – Запоріжжя : Хортиця, 1997. – 44 с.

Не судилося...: [Оповідання]. – Запоріжжя : ВПК "Запоріжжя", 1996. – 63 с.

Наснисть мені...: Лірика. – Запоріжжя : ВПК "Запоріжжя", 1995. – 64 с.

Поверни мені той листопад. – Запоріжжя : РВК "Запоріжжя", 1994. – 42 с.

Люди моєї пам'яті : Поезії. – Бердянськ : Бердян. міськ. друкарня, 1993. – 63 с.

Сурми : Поезії. – Дніпропетровськ : Промінь, 1975. – 46 с.

Публікації в збірках та періодичних виданнях

Поезії

Анатолій Рекубрацький: 40 років в полоні у Музи: [Добірка віршів] // Запороз. Січ. – 2004. – 11 груд. – С.5.

"І знову осінь"; "Вже й дуб оцей...": [Вірші] // Перегук сердець. – Запоріжжя, 2004. – С.12, 16.

Анонімка // Веселі Ребрини. – Запоріжжя, 2002. – С.85-87.

Медитації на самоті; Шок // Весела Січ. – Запоріжжя, 2001. – С.59.

"Неподільна булава"; "Козацькі заручини" // Сучасна запорізька козацька пісня. – Запоріжжя, 2001. – С.18-19, 46-47.

[Добірка віршів] // Січовий Парнас: Антологія. – Запоріжжя, 2000. – С. 232-243.

Ім'я: [Гумореска] // Весела Січ: Альманах. – Запоріжжя, 1999. – Вип. 60. – С.43-45.

Неподільна булава: [Вірш] // Весела Січ. – Запоріжжя, 1997. – № 2. – С.101.

Скарга: [Гумореска]; Козацькі заручини: [Пісня] // Веселий курінь. – Запоріжжя, 1995. – Вип. 2. – С. 27-29.

Монолог гранітного солдата: Речитатив для живих // Хортиця: Альманах. – Запоріжжя, 1995. – Вип. 4. – С.35-38.

Із душ своїх піднімемо забрала: [Добірка віршів] // Хортиця: Альманах. – Запоріжжя, 1994. – Вип. 3. – С.49-50.

[Добірка віршів] // Великий Луг: Поезії. – Запоріжжя, 1992. – С.56-59.

Суботник: [Вірш] // Хортиця: Альманах. – Дніпропетровськ, 1990. – Вип.1. – С.193.

Вам поле розкаже: [Вірш] // Вітчизни світле ім'я. – Дніпропетровськ, 1984. – С.140.

Сурми: [Вірш] // Комсомоле, доле моя: Поезії. – К., 1979. – С.9.

Клятва на вірність дорозі // Повноліття. – Дніпропетровськ, 1973. – С.100-104.
Клятва на вірність дорозі; Весілля: [Вірші] // Поезія`72. – К., 1972.- С.52-53.
Просто так; Хортиця: [Вірші] // Добридень. – К., 1972. – С.43-44.
[Добірка віршів] // Хортиця. – 2002. – № 1. – С.109-110.
[Добірка віршів] // Дніпро. – 1975. – № 7. – С.12-13.
Вірші про час // Дніпро. – 1974. – №7. – С.7.

Проза

Самосуд: (Оповідання) // Запоріз. правда. – 2004. – 27 січ.
На два двори через три хати: (Оповідання) // Запоріз. правда. – 2003. – 2 верес.
Останнє весілля: (Оповідання) // Запоріз. правда. – 2003. – 16 серп.
Притоплена: Оповідання) // Запоріз. правда. – 2002. – 24 верес.
Тепер уже не запитаєш: (Оповідання) // Запоріз. правда. – 2002. – 24 січ.
Акація руку мені простягла: (Оповідання) // Запоріз. правда. – 2000. – 5 верес.
Апельсини з дірками: (Оповідання) // Весела Січ. – Запоріжжя, 2000. – №7. – С. 51.
Ім`я: (Оповідання) // Весела Січ. – Запоріжжя, 1999. – №6. – С. 43-45.
Товаришам із тюрми: (Оповідання) // Веселий курінь. – Запоріжжя, 1997. – №3. – С. 119-120.
Іномарка: (Оповідання) // Запоріз. правда. – 1998. – 22 лип.
Від самотності до самотності: (Оповідання) // Запоріз. правда. – 1998. – 6 трав.
Реготун: (Оповідання) // Запоріз. правда. – 1998. – 10 листоп.
Світло згаслих зірок: (Оповідання) // Запоріз. правда. – 1998. – 7 серп.
Фейєрверк: (Фантаст. оповідання) // Хортиця: Альманах. – Запоріжжя, 1998. – Вип. 6. – С. 24-62.
Цукерки від тата: (Оповідання) // Запоріз. правда. – 1998. – 4 верес.
Допливи і впливи: (Оповідання) // Запоріз. правда. – 1996. – 17 лип.
Їхній день: Малюнок з натури // Запоріз. правда. – 1994. – 4 листоп.
Казка для екстрасенса: (Оповідання) // Запоріз. правда. – 1994. – 12 лют.
Не судилося: Історія однієї любові // Запоріз. правда. – 1994. – 19 січ.
Розумниця: (Оповідання) // Запоріз. правда. – 1994. – 21 квіт.
Циркулярка: (Оповідання) // Запоріз. правда. – 1994. – 26 лют.
Передчуття снігів: (Оповідання) // Запоріз. правда. – 1993. – 3 серп.;
Повернення з зірок: Як сім`я запоріз. інженера поверталася з планети Трон: (Оповідання) // Запоріз. правда. – 1990. – 22 лип.
Плата за їхню молодість: (Фантаст. оповідання) // Комсомолец Запоріжжя. – 1983. – 14, 17 трав.
Дзвінок: (Оповідання) // Комсомолец Запоріжжя. – 1976. – 13 берез.

Література про життя та творчість письменника

Мантуло Н. Анатолій Рекубрацький // Письменники Запорізького краю: (20 – 90-ті роки ХХ століття). – Запоріжжя, 2002. – С. 294 – 308.

Анатолій Рекубрацький // Письменники Радянської України. 1917 – 1987. – К., 1988. – С. 504.

Анатолій Рекубрацький // Письменники України: Довідник. – Дніпропетровськ, 1996. – С.

Анатолій Рекубрацький // Література рідного краю: (Метод. посібник). – Запоріжжя, 2000. – С. 17.

Ребро П. Як жити в цьому світі [Текст] : [Пам'яті Анатолія Рекубрацького] / П. Ребро // Запорозька Січ. – 2012. – 10 квітня. – С. 6.

Лютий Г. «Доки буде жити дух наш Запорозький, доти Україна буде в світі жить!» [Текст] : [Про поета Анатолія Рекубрацького] // Запорізька правда. – 2011. – 19 листопада. – С. 4.

Саїнський А. Вшанували поета-патріота [Текст] : [Вечір пам'яті відомого письменника і журналіста Анатолія Рекубрацького] / А. Саїнський // Запорозька Січ. – 2011. – 8 листопада. – С. 7.

Корницький А. Високих слів висока нота: [Звітний вечір поета А. Рекубрацького] // Запорізька правда. – 2007. – 11 січня. – С. 14.

Великородний Г. Анатолій Рекубрацький: «Був завжди я лиш поетом...»: До 60-річного ювілею : [Про творчість поета, публ. його вірші] // Запорозька Січ. – 2005. – 19 листопада. – С. 5.

«Не догорить свіча по Україні» : [Так називається нова книга віршів А Рекубрацького. Публ. вірші з неї] // Запорізька правда. – 2005. – 29 березня. – С. 11.

Рекубрацький А. Анатолій Рекубрацький – Петро Ребро: Літературна дуель // Запорозька Січ. – 2005. – 1 березня. – С. 5.

Латанський С. Він пише твори вже сорок років: [А.Рекубрацький] // Запороз. Січ. – 2005. – 5 лют. – С.8.

Літературний рік Анатолія Рекубрацького ://Запоріз. правда.-2005.-15 берез.

Віхляєв В. Літературний рік Анатолія Рекубрацького // Запоріз. правда. – 2005. – 10 лют. – С. 8.

Сушко К. "Щоб звершилось діло боже..." // Сушко К. Стежка на Хортиці. – Запоріжжя, 2004. – С.18 – 25.

Семешко В. Спочатку було слово // Рекубрацький А. Не догорить свіча по Україні : Твори, вибрані майстрами : В 2 т. Т.1 : Поезії – Запоріжжя, 2004.- С.3-5.

Вихляєв В.В., Северинюк В.М. Поети-постшістдесятники Запорізького краю: [В т.ч. про А.З.Рекубрацького] // Держава та регіони. – 2004. – № 2. – С.165-169. – (Сер.: Гуманітарні науки).

Брацило М. Спасибі за тепло душі : [40-річчя літературної діяльності поета Анатолія Рекубрацького] // Запорізька правда. – 2004. – 16 грудня. – С. 7. // Запорізька правда. – 2004. – 21 грудня. – С. 2.

Анатолий Рекубрацкий принимает поздравления: [В библиотеке им. Н.К.Крупской состоится встреча, посвященная 40-летию его творч. деятельности] // Запороз. Січ. – 2004. – 16 груд.(Перекур, № 243-245).

Анатолий Рекубрацкий: "Але ж хочеться жити, наче йти на побачення": [40 лет творч. деятельности запорож. поэта] // Суббота плюс. – 2004. – 25 нояб. (№48). – С.2.

Григоренко М. "Булави не можна поділити, хлопці, Україну також не дамо ділити": [Про вечір, присвячений сорокаріччю творч. діяльності поета в центр. міськ. бібліотеці ім. Крупської] // Запороз. Січ. – 2004. – 18 груд.

Корницький А. Було тепло і затишно // Запоріз. правда. – 2004. – 21 груд.

"Проводи" Анатолія Рекубрацького: До 40-річчя творчої діяльності: [Історія одного вірша] // Запоріз. правда. – 2004. – 23 листоп. – С.4.

Анатолий Рекубрацкий: "Не спалить Україну в огні": [Исполняется 40 лет творческой деятельности А. Рекубрацкого] // Верже. – 2004. – 25 нояб. – С. 12.

40 лет поэзии Анатолия Рекубрацкого // Индустр. Запорожье. – 2004. – 7 дек.

40 років в полоні музи // Запороз. Січ. – 2004. – 11 груд.

Яворський А. Поет від Бога: [До 40-річчя творч. діяльності А. Рекубрацького] // Вибор. – 2004. – 25 нояб. – С.1.

Творческий вечер Анатолия Рекубрацкого: [Гор. библиотека им. Крупской] // Настоящая газета. – 2004. – 23 дек. – С.3.

Анатолій Рекубрацький: 40 років в полоні у Музи: [Добірка віршів] // Запороз. Січ. – 2004. – 11 груд. – С.5.

Лютий Г. "Доки буде жити дух наш запорозький, доти Україна буде в світі жити!": [Про А. Рекубрацького] // Хортиця. – 2003. – №1. – С. 3 – 5.

Григоренко М. Поет відзначив свій день народження у родинному колі читачів: [В центр. бібліотеці ім. Крупської Запоріз. ЦБС для дорослих відбувся вечір, присвячений 55-річчю А.Рекубрацького] // Запороз. Січ. – 2000. – 25 листоп.

Клименко А. Лауреати "Веселої Січі": [Перше місце зайняв А.Рекубрацький] // Запоріз. правда. – 1999. – 7 жовт.

Клименко А. І на нашій вулиці свято: [Кращий публіцист року – А. Рекубрацький] // Запоріз. правда. – 1998. – 10 черв.

"Веселые" лауреаты: [праздника "Весела Січ"] // Индустр. Запорожье. -1998. – 17 окт.

Смішно? Смійтесь на здоров'я! // Рекубрацький А. Апельсини з дірками. – Запоріжжя, 2000. – С.5 – 7; Добрий день. – 1998. – 5 февр.

Шумилов М. Анатолію Рекубрацькому (Ворожбиту) – 50 // Веселий курінь. – Запоріжжя, 1997. – Вип. 3. – С. 119.

Лауреати "Веселої Січі": [А. Рекубрацький] // Запоріз. правда. – 1997. – 7 жовт.

Шумилов М. Анатолію Рекубрацькому – 50 // Веселий курінь. – Запоріжжя, 1997. – №3. – С.119.

Корницький А. Обирали делегатів: [на з'їзд письменників України серед інших – Рекубрацький] // Запоріж. правда. – 1996. – 15 жовт.

Полудень віку поета – земляка // Рід. край.- 1995. – 22 листоп.

Анатолію Рекубрацькому – 50! // Запоріж. правда. – 1995. – 18 листоп.

Клименко Л. Маєстро // Наш город. – 1995. – 21 нояб.

Юрик П. Творчий вечір поета: [відбувся у запоріж. серед. шк. № 60] // Запороз. Січ. – 1995. – 20 квіт.

На соискание премии: [им. Н. С. Нечуя – Левицкого выдвинуты сб. А. Рекубрацкого "Поверни мені той листопад"] // Индустр. Запорожье. – 1995. – 5 сент.; МИГ. – 1995. – 2 сент.

Про автора: [Біогр. довідка] // Рекубрацький А. Поверни мені той листопад... – Запоріжжя, 1994. – С.42.

Рекубрацький А. «Виключно з віршів про кохання...»: [Нова книга віршів поета «Поверни мені той листопад»] // Запорозька Січ. – 1994. – 30 червня.

Поздравляем!: [За кн. стихов "Люди моєї пам'яті" А.З. Рекубрацькому присуждена премия обл. отд-ния Укр. фонда культуры им. Н.Нагнибеды] // Запороз. Січ. – 1993. – 29 верес.

Чаусовская Л. Праздник с поэтом: [в сред. шк. № 25 г. Запорожье] // Индустр. Запорожье. – 1993. – 25 мая.

Кліювка Г. Поки горить свіча: [В Запоріж. педучилищі відбувся автор. вечір поета] // Запоріж. правда. – 1993. – 21 груд.

Пісня і слово: [Про зустріч запоріж. композитора А.Сердюка та поета А. Рекубрацького з працівниками державтоінспекції] // Запоріж. правда. – 1993. – 8 жовт.

Що в запасі у поета? // Запороз. Січ. – 1993. – 15 квіт.

Миклашевский В. Наши в столичных сферах: [А. Рекубрацкий избран членом координац. совета в Союзе писателей Украины] // Наш город. – 1991. – 9 янв.

Комунальний заклад "Запорізька обласна
бібліотека для дітей "Юний читач"
Запорізької обласної ради

69006
м. Запоріжжя,
вул. В. Лобановського, 14

Телефони: (061) 236-85-62

Електронна пошта: zobd@ukr.net
Сайт: www.zobd.zp.ua